

ประโยค ๑ - ๒
แปล มงคลเป็นไทย
สอบ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๑

แปล โดยพยัญชนะ

๑. คตุร้าย อนุปุพพีกذا: “สาวตุลิม มหาโภสรณ์โภ ปุตุโต
ปเลสนทิกุมาโร นาม, เวสาลิม ลิจุลวิกุมาโร มหาลิ นาม, กุสินาราย
มลุตราชปุตุโต พนธุโภ นามาติ อิเม ตโภ ทิสาปานอกุสุสาริยสุส สนุติก
สิปุคุคหนดตุ๊ ตกุสิตล คุนตุว่า พหินคเร สาลายม สมากตา อะณุณณุณสุส
อาทตการณุจ คุณณุจ นามณุจ ปุจฉิตุว่า สายกา หุตุว่า เอกโตว อาจริย
อุปสุกมิตุว่า น จิรสุเสว อุคคหิดสิปุป้า อาจริย อ่าปุจฉิตุว่า เอกโตว
นิกุณมิตุว่า สกสกุฎานานิ อกมสุฯ เตสุ ปเลสนทิกุมาโร ปีตุ สิปุปี ทสุเสตุว่า
ปสนุเนน ปิดรา ราชชี อกสิตตุโตฯ มหาลิกุมาโร ลิจุลวิน ลิปุปี ทสุเสนุโต
มหนุเดน อุสุสานา ทสุเสตีฯ ตสุส อกุขินิ กิชชิตุว่า อกมสุฯ
ลิจุลวิราชาโน “อโหน วต อมุหาก อาจริโย อกุขินาส ปตุโต, น ต
ปริจุชิสุสาม อุปภูรหิสุสาม นนติ ตสุส สดสหสุสุกุฎานก เอก ทุวาร
อหสุฯ โถ ต นิสุสาม ปณุจสเด ลิจุลวิราชปุตุเด สิปุปี สิกุษาเปนุโต
วตีฯ พนธุลิกุมาโร ลกุริ เวງ คเหตุว่า មชุณ อยสลาກ ปกุบิปคุว
สภูจิกลางเป อุสุสามเปคุว่า รปีเต, มลุตราชกุเลหิ “อิเม กปุเปคุติ วุตเต,
อสีติหตุ๊ อาการส อุลุลงมิตุว่า อสินา กปุเปนุโต อกมาสีฯ โถ โอสานกลางเป
อยสลากาย “กิรีติ สาทุ๊ สุตุว่า “กิเมตุนติ ปุจฉิตุว่า สาพกกลางเปสุ
อยสลาภาน รปีตภาร ตุตุว่า օสี ฉาทุเตตุว่า โรมานาโน “มยห เอตุตเกสุ
ภารตุหุนชชสุ เอโกปี ลสีเนโห หุตุว่า อิม การณ นาจิกุ; sage ห ห
ชาเนยย, อยสลากาย สาทุ๊ อนุภูชาเปนุโตว ฉินุเทบุญนติ วตุว่าฯเปฯ ตดุเดาว
วาส กปุเปสิฯ

แปล โดยอรรถ

---

๒. งานนุทตฤิโระปี กบุปสตสหสุสปริตปารมี อภินีหารสมบุปนิ
มหาปุณโณ อดุตโน การพยายามตากาย ถูกสุส ปสาท รกรุขนูโต อภูชาติ ฯ
ต่ เอกกเมว นิสีทานเปคุวะ ปริวิสีสุ ฯ ราชา กิกุบุน คตภานแล อาคนุตัว
ขาหนนิยโภชนีyanิ ตเدوا จิตานิ ทิสุวะ “กี อยยา นาคมีสูติ บุจฉิคุวะ^๑
“งานนุทตฤิโระ เอกโภิ ฯ อาคโต เทเวติ สุตัว “อทชา เอตุตกมุเม^๒
เจทนมกสูติ กิกุบุน ถุทุโต ศตฤ ศนุติก คณตัว “ภนุเต มน ปณุจันนุ^๓
กิกุบุสตาน ภิกุษา ปฏิขคต, งานนุทตฤิโระ กิร เอกโภิ ฯ อาคโต,
ปฏิขคตภิกุษา ตเدوا จิตา, ปณุจสตาน ภิกุ มน เคเห ษณุล น กรีส; กินนุ
โข การพยายามต อาห ฯ ศตุตาน ภิกุบุน โทส อวตัว “มหาราช มน สาวกาน
ศุमเหหิ สรุธี วิสุส่าโส นดุติ, เตน น คต ภิสุสันตีติ วตัว ถุตาน
อนุปคณการพยายาม อุปคณการพยายาม ปากาเสนูโต ภิกุ อาคนุเดตัว อิน
สุตุตมาห ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง ๙๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒ แปล มงคลเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อ.ว่าจานเป็นเครื่องกล่าวโดยลำดับ ในเรื่องนี้นี้ : อ.พระกุมาร ท. สามเหล่านี้ คือ อ.พระไอรส ของพระราชาพระนามว่ามหาโกศล ในพระนคร ชื่อว่าสาวัตถี พระนามว่าปะเสนทิกุมาร อ.พระกุมาร ของเจ้าลิจฉวี ในพระนคร ชื่อว่าเวสาลี พระนามว่ามหาตี อ.พระไอรสของเจ้ามัลละ ในพระนครชื่อว่า ຖุสินารา พระนามว่าพันธุ์ละ เสด็จไปแล้ว สู่พระนครชื่อว่าดักกสิตา เพื่ออันเรียน ชั่งศิลปะ ในสำนัก ของอาจารย์ ผู้ทิศปาโนกษ เสด็จมาพร้อมกันแล้ว ที่ศาลา ในภายใต้อกแห่งพระนคร ครรภสถานแล้ว ชั่งเหตุแห่งตนมาแล้วด้วย ชั่งตรรกะลดด้วย ชั่งพระนามด้วย ของกันและกัน เป็นพระสหายกัน เป็น เสด็จเข้าไปหาแล้ว ชั่งอาจารย์ โดยความเป็นอันเดียวกันเทียวผู้มีศิลปะอันเรียนแล้วต่อการไม่นาน นั่นเทียว ทรงจำลาแล้ว ชั่งอาจารย์ เสด็จออกไปแล้ว โดยความเป็นอันเดียว กันเทียว ได้เสด็จไปแล้ว สู่ที่ของตน ๆ ๆ อ. - ในพระกุมาร ท. สาม เหล่านั้นหนา - พระกุมารพระนามว่าปะเสนทิ ทรงแสดงแล้ว ชั่งศิลปะแก่พระบิดา อันพระบิดา ผู้ทรงเลื่อมใสแล้ว อกิเมกแล้ว ในความเป็นแห่งพระราชา ๆ อ.พระกุมารพระนามว่า มหาตี เมื่อทรงแสดง ชั่งศิลปะ แก่เจ้าลิจฉวี ท. ทรงแสดงแล้ว ด้วยความอุดสาหะใหญ่ ๆ อ.พระเนตร ท. ของพระกุมาร พระนามว่ามหาลินน์ ได้แตกไปแล้ว ๆ อ.เจ้าลิจฉวี ท. ทรงปรึกษากันแล้วว่า โอ หนอ อ.อาจารย์ ของเรา ท. ถึงแล้ว ชั่งความพินาศแห่งนั้นด้วย อ.เรา ท. จักไม่สละรอบ ชั่งอาจารย์นั้น จักบำรุง ชั่งอาจารย์นั้น ดังนี้ ได้พระราชทานแล้ว ชั่งประตู แห่งหนึ่ง อันเป็นที่ตั้งขึ้นแห่งแสนแห่งทรัพย์ แก่พระกุมาร พระนามว่ามหาลินน์ ๆ อ.พระกุมารพระนามว่ามหาลินน์ ทรงอาศัยแล้ว ชั่งประตูนั้น ทรงยังพระไอรสของเจ้าลิจฉวี ท. ผู้มีร้อยห้าเป็นประมาณ ให้ศึกษาอยู่ ชั่งศิลปะ ประทับอยู่แล้ว ๆ อ.พระกุมารพระนามว่าพันธุ์ละ ครั้นเมื่อพระคำรัสว่า

อ.พระกุณาระนาນว่าพันธุลະ จงฟัน ซึ่งมัดหกสิน ท. เหล่านี้ ดังนี้ อันตรายถูก
แห่งเจ้ามัลลະ ท. ตรัสแล้ว ทรงกระโดดขึ้นแล้ว สู่อากาศ อันมีศอกแปดสินเป็น^๑
ประมาณ ทรงฟันอยู่ ซึ่งมัด หกสิน ท. อันอันตรายถูกแห่งเจ้ามัลลະ ท.
ทรงถืออาหาด้า ซึ่งไม่ไฟ ท. หกสิน ทรงใส่เข้าแล้ว ซึ่งซี่อันเป็นวิการแห่งเหล็ก
ในท่านกลาง ทรงยังบุคคลให้ยกขึ้นแล้ว ทรงตั้งไว้แล้ว ด้วยคำน "ได้เสด็จ
ไปแล้ว" อ.พระกุณาระนาນว่าพันธุลະนั้น ทรงสดับแล้ว ซึ่งเสียงว่า กิริ
ดังนี้ ของซี่อันเป็นวิการแห่งเหล็ก ในมัดอันเป็นที่สุดลง ตรัสถามแล้วว่า
อ.สักทากชาตินั้น อะไร ดังนี้ ทรงสดับแล้ว ซึ่งความที่แห่งซี่อันเป็นวิการแห่ง^๒
เหล็ก ท. เป็นของอันอันตรายถูกแห่งเจ้ามัลลະ ท. ทรงตั้งไว้แล้ว ในมัดทึ้งปวง ท.
ทรงทึ้งแล้ว ซึ่งคำน กันแสงอยู่ ตรัสแล้วว่า อ. - ในบุคคลผู้มีใจดี ท. ผู้มีประมาณ
เท่านี้หนา - บุคคลแม่คนเดียว เป็นผู้เป็นไป กับด้วยความรัก เป็น ไม่นอกแล้ว
ซึ่งเหตุนี้ แก่เรา กี ถ้าว่า อ.เรา พึงรู้ไว้ อ.เรา พึงตัด ไม่ยังเสียง ของซี่อันเป็น^๓
วิการแห่งเหล็ก ให้ตั้งขึ้นอยู่เที่ยว ดังนี้ ฯลฯ ทรงสำเร็จแล้ว ซึ่งการประทับอยู่
ในพระนครซื้อว่าสาวัตถินนั่นเที่ยว "

แปลโดยอรรถ

๒. แม้พระอานันท์จะรู้ ผู้มีบารมีอันบำเพ็ญแล้วตั้งแต่นักปี สมบูรณ์
ด้วยอภินิหาร มีบุญมาก เมื่อจะรักษาความเลื่อมใสของตรายถูก จึงได้ยับยั่งอยู่
เพราความที่ตนเป็นไปในอำนาจแห่งเหตุ ฯ เหล่าราชบุรุษ นิมนต์ท่านรูปเดียว
เท่านั้นให้นั่งแล้วจึงอังคາส ฯ พระราชาเสด็จมาในเวลาที่เหล่าภิกษุไปแล้ว
ทอดพระเนตรเห็นของเกี้ยวและของฉันทั้งหลาย ตั้งอยู่อย่างนั้นแหลก จึงตรัส
ตามว่า พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายมิได้มารือ ทรงสดับว่า พระอานันท์จะรณะ
รูปเดียวเท่านั้น พระเจ้าข้า ทรงพิโรมพระภิกษุทั้งหลายว่า พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย
ได้ทำการตัดขาดจากเราเพียงเท่านี้เป็นแน่ ดังนี้แล้วจึงเสด็จไปยังสำนัก